

Incepit forma absolucionis sacramentalis
eiusdem Magistri Johannis Gerson.

Ratia tibi et pax frater carissime
petis primo si apud aliquem docto-
rem reperiatur forma autentica
absolucionis sacramentalis. Respondeo quod
sic. Et de hoc videatur summa confessorum vel
Bertelina sup hoc verbo Absolutio. In illa
questione utrum forma absolucionis debet
fieri sub modo indicatio. Et secundum illa que ibidem
cepiuntur patebit satis responso. Ad illud
quod secundo petis scilicet. Que sit forma sufficiens
deinde ad tertium quod queris. Unde tot vaile-
tates in forma ista absolucionis. Rerumque
ex ignorantia vel negligencia sufficiet inquiri
rendi que agenda sunt circa sacramenta.
Sed cur quid plus circa istam formam quam circa
alias. Ratio una est. quod alie forme dicun-
tur publice a inuenientur scripte sive legun-
tur. hic autem occulte a absq; libris a arbitris
sit negotium. Potest et alia ratio dari. quod actus
confessionis et absolucionis est quidam actus iuri-
dicalis. ubi videtur sufficere quod sacerdos in
debet explicet sententiam suam quibuscumque ver-
bis dum tamen intendat absoluere sicut dicimus in
memorio. quod confessus iterius ab eo significatur

exterioris qualibuscumq; verbis. ymo et si
ḡmis sicut in muto sufficit ad memoriū cō-
trahendum. Deinde pro soluōne aliorum
quefitorum et declaratioēe premissorū scri-
bam tibi modum quo vto; i huiusmōi ab
soluōibus. vnde si nihil dubitatur de ex-
cōmunicāōne contracta. dico primo p̄ mo-
dum imprecacōis que de cōgruo premittit

Absolutio.

Omnī n̄e Ihs cristi. te absoluat vel
parcat tibi deus vel dum mora maior est.
Misereatur tui omnipotens deus ac deinde s̄b
iūgo cum intencōne interiori absoluēdi qñ-
tum possum. et secundū autoritatem mihi cō-
missam et dico Ego te abscluo a peccatis tu-
is in noīe patris et filij et spūs sancti. Amē
Nec oportet aliud addere. nec istud prono-
men alīs nec istud adiectiuū omnibꝫ. nec
istud oblitis. nec illud cōtritis. ymo potest
noīere si p̄mitur hoc adiectiuū cōtritis. cum
virtus sacramentalis absoluōnis valeat su-
per peccata solū attrita licet nondū cōtrita
Et ita est addicō quodāmodo distrahens
que presupponit contritionem precessisse
que nō semper prærequiritur ut dictum est
Item nec oportet addere qñtum possum.
et adhuc minus istud qñtum debo. quia

sepe sacerdos non tenetur aut d; absoluē
a ita est addicō distrahens. Item nec o; ad
dere autoritate mīhi cōmissa ac. Oia enim
talia sufficientē fūt a valent p intencōnem
interiorē quam h; sacerdos vel habuit in
volendo absoluere. Vnde pro regula teneāe
q forme sacramēto q dñt eē absolute a nō
adīcōnales. Et si opponatur q in baptis̄mo
d; qnq;. Si tu nō es baptizatus. ego te bap-
tizo ac. Hendo q illa conditio non se tenet
nec tenere deb; ex pte forme sed solū refen-
da est ad explicacōnem intencōm quā h;
sacerdos. quā intencōem ideo explicat ne
putetur velle baptizare puerū iā baptizatū
a ita facere iniuriam sacramento. Vn apō
deum sufficeret intencio interior sine tali ex-
plicacōne nisi quia sic ecclēsia voluit fieri ca-
dicta. Simile ess; in dubio qd aliquis brēt
de hostia posita an eum dum celebrat a nescit
plene si cōsecrata sit iam vel non. ut pū-
ta q nescit si p̄tulerit sufficienter vba ac.
Tūc si necessaria sit securitas amplior suffi-
cient q hō cū intencōne ista q nō intēdit ose-
ciare istā hostiā si sit cōsecrata dicat verba
osecratiois q̄uis talis repetitio non fit pas-
sim fatienda nec ess; i hoc assūscendū. Ad
dat q predīcā formā absoluōis sacramētā

sufficie in quacumq; absoluone pro peccatis
sive fiet confessio post unam absoluone; iam da-
tam sive non. Nec oportet dicere. Absoluo te
ab isto peccato ac si sufficit sicut prius. deinde q;
tutius obseruatur breuis et succinta forma
absoluendi predicta. quod dum fuit tot addiceres
que vel sive superflue vel quinque distractores aut i-
peditae. Ceterum que ad absolutionem de excoica-
tione. Respondeat quod in foro publico non sacramen-
tali nulla certa forma requiritur. sufficit quod hunc
pratice indicari significet intentionem suam que vult
talem absolutum esse. Porro quo ad sacramen-
talem absolutionem que ulterius requiritur a
circa cuius omissionem multi deficiunt. preci-
sa forma non ita requiritur sicut in aliis sacra-
mentis. unde ista forma sufficit cum intentione
interiori sicut prius explicabatur. Ego absolu-
te ab excommunicatione vel ex cōmunicacionib; ac
Et potest addi licet non sit necessarium istud a restitu-
tione sacramentis ecclesie a orationib; dominis. In nomine
patris et filii et spūsandi. Verum quo ad modum
excommunicatione que contrahitur ex participa-
tione cum excommunicatis sufficit eadem forma
Sed que ad excommunicationem largo nomine dictam. que
contrahitur ex quolibet peccato mortali. quod se-
perat hominem a deo. puto quod non requiritur spe-
cialis forma. sed sufficit illa que dicta est pro peccatis.

Amplius vero quo ad irregularitates con-
tractas celebrando in excoicacione vel alio
tali modo sicut habetur in ostitutioibz decre-
taliu. forma no est certa a precise requisita
cu sit quidā actus iudicialis magis quodā
mō q̄ ordīs. Nihilomin⁹ pōt o grue sic dicā
sicut etiā pmarioꝝ usus hz. Ego absoluo te
ab irregularitate vel irregularitatibz si sint
plures. a restituo te sacramentis ecclie. a
dispenso tecum. Et hoc ponitur pro futuro
tempore ut hō legittime possit celebrare uel
uti sacramentis. Deinde additur. In nomine
p̄ris a fili⁹ et spūs sancti. Amen. Tandem
ad illud qd inquiris si fit expediens in iniū-
ctione p̄me dicere oia bona que faties. sint e
p gñali pñia. hz. q̄ sic. quia per huc modū
oia talia bona hñt vim satisfactoriam. licet
non tantundē sicut si specialiter iniugentur
oia sic debere fieri ppter periculū transgressi
omis a culpe seu inobedientie inde osequētis
Tenor questionis de qua superius fit mēcō
in summa oſfessioꝝ. in. li. t. xxvii. q. xci. hēc tur.

Ex plicit forma absolutois sacramentalis ve-
nerabilis Magri Joh Gerson. deo laus.

LANDES-
UNIVERSITÄT STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSeldorf

